

مطالعه تغییرات ساختمان شیمیایی بقایای گیاهی در خاک در اثر تجزیه میکروبی بوسیله رزنانس مغناطیسی هسته کربن-۱۳

احمد علچین

استاد یار گروه حاکشناسی دانشگاه زنجان

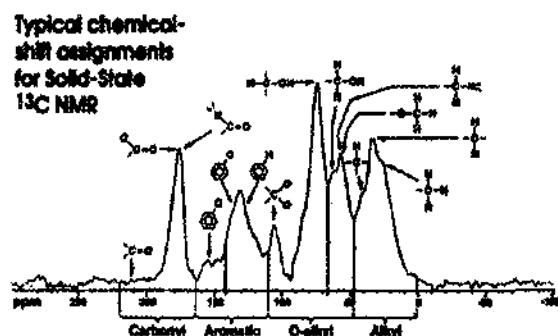
مقدمه

در طی بیست سال گذشته طیف سنجی مغناطیسی هسته کربن - ۱۳ (¹³C NMR) بطور گسترده‌ای برای تعیین ساختمان شیمیایی مواد آلی خاک بکار گرفته شده است. در مطالعات اولیه بیشتر از NMR مایع استفاده می‌شد ولی وجود پاره‌ای مشکلات کاربرد NMR مایع را محدود می‌ساخت. پیشرفت فناوری و اختصار دستگاه‌های NMR جامد باعث گردید که این تکنیک بعنوان یکی از قویترین ابزار در مطالعات ساختمان شیمیایی مواد آلی خاک مطرح شود. در یک طیف NMR جامد موقعیت هر هسته رزنانس کشیده روی طیف را جابجایی شیمیایی (Chemical Shift) آن هسته می‌نماید که می‌تواند اطلاعاتی راجع به محیط شیمیایی آن هسته بدست دهد (شکل ۱). جابجایی شیمیایی هسته کربن - ۱۳ در یک طیف NMR جامد از ۰ تا ۲۲۰ ppm تغییر می‌کند که می‌توان آنرا به چهار منطقه تقسیم کرد (شکل ۱). هر منطقه یا هر محدوده جابجایی شیمیایی میین وجود یک نوع کربن است و به عبارت دیگر در یک طیف NMR جامد چهار نوع کربن قابل تشخیص است. در محدوده جابجایی شیمیایی ۰ تا ۴۵ ppm کربن الکیل (Alkyl - C) ۴۵ تا ۱۱۰ ppm کربن آلکیل (O-alkyl-C)، ۱۱۰ تا ۱۶۵ ppm کربن آروماتیک (Aromatic - C) و در محدوده جابجایی شیمیایی ۱۶۵ تا ۲۲۰ کربن کربونیل (Carbonyl - C) رزنانس می‌کند (Baldock و همکاران ۱۹۹۲). در منطقه C - alkyl یک غالباً معمولاً در محدوده ۳۰ تا ۳۳ ppm مشاهده می‌گردد که مربوط است به زنجیرهای پلی متیلن (-CH₂-) که می‌تواند از چربیها و مواد آلی گیاهی منشاء گرفته باشد. در منطقه C - alkyl یک غالباً معمولاً در محدوده ۶۰ تا ۹۵ ppm مشاهده می‌گردد که از کربوهیدراتها منشاء گرفته است. این یک بهمراه یک پیک تیز در محدوده ۱۰۵ تا ۱۱۰ ppm نشان میدهد که کربن به صورت پلی ساکاریدهای گیاهی مثل سلولز موجود است. در محدوده ۵۵ ppm معمولاً یک پیک کوچک مشاهده می‌گردد که اگر نوک تیز باشد مربوط است به عامل متوكسی (O-) که ممکن است از لیگنین ناشی شده باشد. اگر پیک کمی پهن باشد می‌تواند از ترکیبات نیتروژن دار (CH₃) مشاهده شود. محدوده ۱۳۰ ppm مشاهده می‌گردد که مربوط است به حلقه‌های آروماتیک استخلاف نشده و یا معمولاً در محدوده ۱۵۵ ppm نشانه حلقه‌های آروماتیک اکسیژن دار و کربن استخلاف شده با کربن آلکیل وجود یک در محدوده ۱۶۵ ppm مشاهده می‌گردد که از این محدوده محدوده جابجایی شیمیایی کربن حلقوی تا حد زیاد بستگی به میزان، موقعیت و نوع اشباع نشده است. محدوده جابجایی شیمیایی کربن حلقوی تا حد زیاد بستگی به میزان، موقعیت و نوع استخلاف در حلقه آروماتیک دارد. منبع کربن آروماتیک در ماده آلی و بقایای گیاهی لیگنین است که یکی از عمده ترین پلیمرهای تشکیل دهنده بافت‌های گیاهی است. منطقه کربونیل که ترکیبی از گروه‌های کربوکسیل، استر و آمید است بصورت یک پیک تیز در محدوده ۲۲۰ تا ۱۶۵ ppm مشاهده می‌شود. با توجه به اینکه سطح زیر منحنی در هر منطقه میان مقدار کربن آن منطقه است با اندازه گیری سطح زیر منحنی یک طیف NMR در محدوده جابجایی شیمیایی مختلف می‌توان به انواع مختلف کربن در آن طیف پی برد و به عبارت دیگر توزیع انواع مختلف کربن را تعیین نمود.

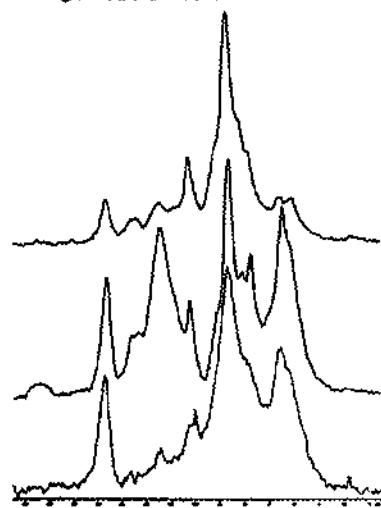
در این مقاله سعی شده است با مشخص کردن توزیع انواع کربن در بقایای گیاهی تازه، نیمه تجزیه شده و کاملاً پوسیده تغییرات شیمیایی حاصل از تجزیه میکروبی را تعیین نمود.

مواد و روشها

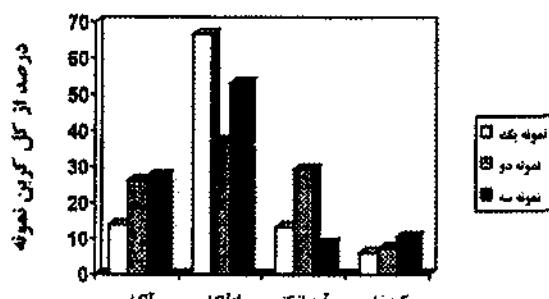
برای جدا سازی مواد آلی تازه، نیمه تجزیه شده و کاملاً پوسیده از تکنیک جزء به جزء به جزء کردن ماده آلی با استفاده از محلولهای با دانسیتی مشخص دانسیتی استفاده گردید.



شکل ۱- محدوده جابجایی شیمیایی انواع کربن و تفسیر آن



شکل ۱- طیف های بدست آمده با ^{13}C NMR جامد برای نمونه های ۱، ۲ و ۳ (به ترتیب بالا)



شکل ۳- توزیع انواع مختلف کربن در نمونه های مختلف

مواد آلی تازه با ریختن خاک هوا خشک در محلولی از پلی تنگستات سدیم با دانسیته ۱/۶ گرم بر سانتی متر مکعب و جمع آوری بقایای گیاهی در سطح محلول دانسیته جدا گردید. بعد از جداسازی مواد آلی تازه، مواد آلی نیمه تجزیه شده با شکستن خاکدانه ها توسط انتراسونیک و آزاد سازی مواد آلی محبوس شده داخل خاکدانه ها و ریختن خاک در محلول دانسیته بدست آمد. مواد آلی تجزیه شده که به سطح ذرات رس چسبیده بودند همراه با مواد معدنی با دانسیته بیش از ۲ گرم بر سانتی متر مکعب از مواد آلی تازه و نیمه تجزیه جدا گردید (Golchin و همکاران ۱۹۹۴) طیف ^{13}C MAS NMR (Varian NMR جامد ۲۰۰ مدل CP) این نمونه ها بوسیله دستگاه

بدست آمد. طیف ها به چهار محدوده جابجایی شیمیایی شامل کربن آلکیل (۴۵ - ۴۰ ppm) و کربن ۱ آلکیل (۱۱۰ - ۱۰۵ ppm)، کربن آروماتیک (۱۰۵ - ۱۱۰ ppm) و کربن کربونیل (۱۹۰ - ۱۶۵ ppm) تقسیم و سطح زیر منحنی در هر محدوده جابجایی شیمیایی بعنوان مقدار نسبی هر یک از انواع کربن اندازه گیری گردید. نمونه مورد مطالعه از لایه سطحی (۰-۱۵ سانتی متر) یک خاک که قبل از پوشش گیاهان گرامینه قرار داشت تهیه گردید.

نتیجه و بحث

محدوده جابجایی شیمیایی برای انواع مختلف کربن و تفسیر آن و همچنین طیف های بدست آمده برای نمونه های مواد آلی تازه، نیمه تجزیه شده و کاملاً پوسیده در شکلهای شماره ۱ و ۲ نشان داده شده است. توزیع انواع مختلف کربن در نمونه ها نشان می دهد که اگر چه در کلیه نمونه های مورد بررسی هر چهار نوع کربن مشاهده می شود ولی فراوانی نسبی آنها در نمونه های مختلف متفاوت است (شکل ۳). در طیف بدست آمده برای مواد آلی تازه یک پیک بزرگ در منطقه C - alkyl (ppm ۱۱۰ - ۴۵) مشاهده می گردد و نشان می دهد که بیشتر از ۶۶ درصد کربن این نمونه به صورت پلی ساکارید وجود دارد (شکل ۳). مقدار نسبی کربن آلکیل و آروماتیک در این نمونه کم (به ترتیب ۱۴٪ و ۱۲٪) و کربن کربونیل در حداقل مقدار وجود دارد (شکل ۳). ترکیب شیمیایی مشابهی برای مواد آلی تازه توسط Kogel و همکاران (۱۹۸۸) گزارش شده است. اطلاعات بدست آمده از NMR نشان می دهد که در نمونه حاوی مواد آلی نیمه تجزیه شده میزان C - alkyl یا O-alkyl و کربوهیدراتها در مقایسه با مواد آلی تازه کاهش یافته ولی میزان کربن آلکیل و آروماتیک افزایش یافته است. (شکل ۳). افزایش کربن آلکیل و آروماتیک در نمونه ۲ نتیجه مصرف سریع کربوهیدراتها بوسیله موجودات خاک و تجمع مواد مقاوم به تجزیه شامل زنجیرهای بلند پلی متیلن و لیگنین در نمونه می باشد (Hatcher و همکاران ۱۹۸۲). البته افزوده شدن کربن آلکیل از طریق زیستوده و متابولیت های میکروبی را باید از نظر دور داشت. افزایش کربن کربونیل در نمونه نشانه افزایش گروههای عاملی و مخصوصاً عامل-COOH در اثر اکسیداسیون میکروبی است. افزایش کربن آروماتیک و کربونیل در اثر تجزیه میکروبی در مقایسه با افزایش کربن آلکیل و با کاهش کربن آلکیل ناچیز بوده و نسبت C / alkyl - C - alkyl می تواند معیار خوبی برای بررسی میزان پوسیدگی بقایای گیاهی باشد. این نسبت با افزایش میزان پوسیدگی کاهش می یابد. نتایج بدست آمده در این بررسی با یافته های Inbar و همکاران (۱۹۸۹) هماهنگی دارد. طیف بدست آمده برای مواد آلی کاملاً پوسیده نشان می دهد که این نوع ماده آلی که بصورت مواد کلوفیدی جذب سطح ذرات رس شده است حاوی کربن آروماتیک ناچیزی است ولی از لحاظ کربوهیدرات و کربن آلکیل غنی می باشد. وجود نسبت C/N پائین در این نوع ماده آلی نشان می دهد که این نوع ماده آلی بیشتر منشاء میکروبی داشته و مخلوطی از مواد مقاوم گیاهی (چربیها و موم های گیاهی)، زیستوده و متابولیت های میکروبی است. با توجه به اطلاعات بدست آمده از NMR می توان تغییرات شیمیایی حاصل از تجزیه میکروبی را به صورت زیر خلاصه نمود. ماده آلی موجود در خاک در معرض تجزیه میکروبی واقع شده و کربوهیدراتهای موجود در آن بسرعت مورد استفاده موجودات خاک قرار گرفته و از بین می رود. این امر باعث تجمع مواد مقاوم به تجزیه مثل چربیها و موم های گیاهی و همچنین لیگنین در نمونه شده که بصورت افزایش کربن آلکیل و آروماتیک و کاهش کربن آلکیل در طیف NMR تجلی

می یابد. در مرحله بعد لیگنین هم تجزیه شده و فقط زنجیرهای بلند پلی متیلن همراه با زیستوده و متابولیت های میکروبی تولید شده باقی مانده و در اثر بر همکنش با رس نسبت به تجزیه مقاوم می شود و به این صورت مواد آلی با منشا، گیاهی در نهایت به مواد آلی با منشاء میکروبی تبدیل میگردد. در حین عمل تجزیه ماده آلی تازه از شکل ذره ای خارج شده و به صورت مواد کلوئیدی در آمده و به سطح ذرات رس می چسبد.

منابع مورد استفاده

- 1 - Baldock, J. A., Oades, J. M., Waters, A. G., Peng, X., Vassallo, A.M., and Wilson, M.A. (1992). Aspects of the chemical structure of soil organic material as revealed by solid-state ^{13}C NMR spectroscopy. *Biogeochemistry* 16 . 1-42.
- 2 - Golchin, A., Oades, J.M., Skjemstad, J. O., and Clarke, P. (1994) . Soil structure and carbon cycling. *Australian Journal of Soil Research* 32 . 1043-68.
- 3 - Kogel, I., Hempfling ,R., Zech ,W., Hatcher, P. G., and Schulten, H. R. (1988) . Chemical composition of the organic matter in forest soil . 1. Forest litter. *Soil Science* 146. 124-36.
- 4 - Inbar , Y . Chen ,Y, and Hadar . Y (1989). Solid – state carbon – 13 nuclear magnetic resonance and infra – red spectroscopy of composted organic matter . *Soil Science Society of America Journal* 53. 1693-701.
- 5 - Skjemstad , J. O., Frost, R.L., and Barron, P.F. (1983). Structural units in humic acids from south-eastern Queensland soils as determined by ^{13}C NMR spectroscopy . *Australian Journal of Soil Research* 21, 539-47.